tustes äratab kõige pealt tähelepanu pikk edela-kirde suunaline seljak — Linnutaja mägi — vana maalinn (138. joon.). Linnutaja oja ääres lõpeb ta järsult (kaldenurgad kirdes ja kagus 32—34°, edelas 30°), moodustades pealt tasase (rahvas kasutab lagedat tantsuks) Kalevipoja sängi (umb. 70 m pikk, 50 m lai ja 10 m rel. kõrg.), mis kaevatud lohuga eraldatud edelapoolsest seljakust. Linnutaja mäest lõunas, üle oja, jookseb (umb. 2—3 km pikkuselt) kaares Jaski külast Tarakvere mõisani selgejooneliste marginaalsete liivaste vallseljakute rida. Nende suhteline kõrgus pole suur, kuid nõlvad on seda järsemad.

Lääne pool Sirguvere kingustikku, üle kitsa moldoru, kõrgub lai järskude idapoolsete nõlvadega (kaldenurgad üle 20°) seljak — Tuulavere voor, mille läänenõlva kasutab suur Tuulavere ridaküla. Kagus ühineb

E. Witoff'i foto.

138. joon. Linnutaja mägi.
Mäel kasvavad üksikud puud. Mäe ümbrus niiske puisniit.

ta Vassevere, Pulliräisu ja Kiltrimägedega, kuna loodes eraldab teda kitsas org vähemate voorte reast. Tuulavere voor on kõrgem koht Torma kiriku läheduses (abs. kõrgus 99.2 m ja suhteline kõrgus 26.8 m), kuhu üle saarekestena all orus kasvavate metsatukkade, üle madala Aruküla kingustiku paistab Peipsi pind ja ümbruse kirikud ning kaugemal seisvad Avinurme ja Kodavere metsad.

Tuulavere voorest edelas asub lamedam künnisvoor, mis kagu poole madaldudes ulatub kuni Roela mõisani. Sellest voorest loode pool asuvad Peraniidu tasased soised niidud. Järjest kõrgenedes lähevad nimetatud niidud üle Rääbise nõmmeks, mis katab laia Iravere voore lõunapoolset nõlva. Iravere voor, kaetud kultuurmaistutega ja arvurikaste küladega, erineb selgejooneliselt ümbritsevaist vähese-